

113. Møde.

Fredag den 2. April Kl. 1¹⁵.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Tredie Behandling af Forslag til Lov om nogle midlertidige Ændringer i Lov af 28. Maj 1880 om Søværnets Ordning, saaledes som den er ændret ved Lov Nr. 95 af 15. Maj 1903.

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 5883—84).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Sagen i sin Helhed sattes til Forhandling.

Ingen forlangte Ordet.

Lovforslaget (se Tillæg C.)

vedtoges enstemmig med 66 Stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet Landstingets Formand.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Eventuelt: Anden Behandling af Forslag til Lov om ekstraordinære Foranstaltninger fra Statens Side til Opretholdelse af Den sjællandske Bondestands Sparekasse.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 5054; Udvalgets Betænkning i Tillæg B.)

Udenfor Betænkningen var der ikke stillet Ændringsforslag.

Formanden: Denne Sag kan ikke behandles i Dag uden med Tingets Samtykke, men hvis ingen gør Indsigelse derimod, betragter jeg Samtykket som givet. (Ophold). Det er givet.

De stillede Ændringsforslag, de Paragraffer, hvortil de var stillede, samt Spørgsmaalet om Lovforslagets Overgang til tredie Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ordføreren (*Carl Hansen* [Præstø Amts 5te Valgkreds]): Det er mig en Glæde her at kunne udtale, at den velvillige Stemning, der overvejende var til Stede, da denne Sag var til første Behandling her i Salen, i høj Grad har præget Udvalgets Forhandling. Man har fra alle Sider været enig om, at de Løfter, man gav i Efteraaret under Adressedebatten, om at ville mildne Følgerne af Albertis Forbrydelser, ogsaa maatte medføre en Forpligtelse til at støtte Den sjællandske Bondestands Sparekasse. Saa godt som hele Udvalget er enigt ikke alene i denne Betragtning, men ogsaa i, at den Støtte, som gives Sparekassen, bør gives den som Hjælp til Genrejsning. Naar den sjællandske Landbefolkning har sat saa meget ind paa at faa Sparekassen genrejst, kan man ikke nægte dette Arbejde sin Sympati. Man kan heller ikke benægte, at Sparekassen har lidt særlig haardt derved, at dens tidligere Formand var Landets Justitsminister. Havde han ikke været det, vilde hans Bedragerier ikke have kunnet antage et nær saa stort Omfang, som de fik, og Sparekassen har i Virkeligheden derved lidt et større Tab, end den ellers vilde have lidt, det tror jeg, man vil erkende fra alle Sider.

Ogsaa en anden Omstændighed, nemlig Rigsdagens Stilling til de nødlidende Banker forrige Vinter, spiller her en Rolle. Jeg kan godt forstaa og er godt kendt med, at man ikke ser ens paa dette Forhold, men jeg tror ogsaa, man vil erkende, at for den Betragtning, som den almindelige Mand anstiller, lader det sig ikke gøre at skille disse to Forhold ad. Det lader sig ikke benægte, at der er meget væsentlige Sammenligningspunkter. Man vil nu en Gang ikke kunne forstaa, at Stillingen skulde være saadan, at Hensynet til et befrygtet Bankkrak, Danmarks Anseelse i Udlandet og lignende Forhold skulde bevirke, at det var nødvendigt, at baade fattig og rig, der var Indskydere i de nødlidende Banker, skulde have deres fulde Tilgodehavende, medens man paa den anden Side kunde sige til den sjællandske Landbefolkning: I maa tage det Tab, der er paaført eder, det kommer ikke os ved, I kunde have passet bedre paa. Man vil nu en Gang ikke kunne forstaa en saadan Logik ude i Landet, og enten Opfattelsen er rigtig eller urigtig, er man nødt til at tage Hensyn til den, og jeg kan ikke se rettere, end at den har overordentlig meget paa sig.

Som sagt, disse Synspunkter og flere